

Sygn. akt VU 272/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

29 sierpnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sonia Lasota-Zawisza

Sędziowie/Ławnicy: -/-

Protokolant : Tomasz Kałuża-Herok

po rozpoznaniu 29 sierpnia 2019 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy R. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania R. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 3 października 2018 roku

sygn. (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu R. K. prawo do zasiłku chorobowego w wysokości 100% z ubezpieczenia wypadkowego za okres niezdolności do pracy spowodowanej zdarzeniem z 15 czerwca 2018 roku tj. od 18 czerwca 2018 roku do 8 lipca 2018 roku z tytułu zatrudnienia w Zakładzie (...) w R..

Sygn. akt V U 272/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 3 października 2018 roku, nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu R. K. prawa do zasiłku chorobowego w wysokości 100% z ubezpieczenia wypadkowego za okres niezdolności spowodowanej zdarzeniem z 15 czerwca 2018 roku tj. od 18 czerwca 2018 roku do 8 lipca 2018 roku z tytułu zatrudnienia w Zakładzie (...) w R.. W uzasadnieniu organ wskazał, iż nie uznał zdarzenia z 15 czerwca 2018 roku za wypadek przy pracy z uwagi na brak pełnej dokumentacji umożliwiającej dokonanie właściwej oceny zaistniałego zdarzenia. Organ rentowy podkreślił, że ubezpieczony pomimo wezwania, nie przedłożył dokumentacji medycznej, kartoteki medycznej i innej żądanej dokumentacji dotyczącej ww. zdarzenia.

(vide: akta organu rentowego)

W odwołaniu ubezpieczony zaznaczył, iż 15 czerwca 2018 roku pracując na drugiej zmianie podczas prac wyburzeniowych na terenie przedszkola nr (...) R., w momencie podnoszenia ciężkich bloków betonowych, poczuł

nagle silny ból w kręgosłupie lędźwiowym i w lewej nodze. Zdaniem ubezpieczonego powyższe zdarzenie nastąpiło przy pracy i było bezpośrednio z nią związane.

(vide: k.3)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i pottrzymał swoje wcześniejsze twierdzenia.

(vide: k.4-4v.)

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony jest zatrudniony od 2011 roku w Zakładzie (...) w R.. 15 czerwca 2018 roku ubezpieczony wraz ze współpracownikami E. C. oraz K. M. udał się kolejny raz na teren Przedszkola nr (...) w R. w celu wykonania prac polegających na wyburzeniu komina. Praca ubezpieczonego polegała na tym, że miał podnosić wcześniej zrzucone przez pozostałych współpracowników wielkogabarytowe – ważące do 50 kg odpady z rozbiórki (błoczek betonowe oraz gruz), a następnie przenosić je około 5 metrów i tam wrzucać do zsypu. Nadto, ubezpieczony miał na bieżąco oczyszczać miejsce pracy. W pewnym momencie podczas podnoszenia odpadów, ubezpieczony poczuł nagle silny ból w okolicy lędźwiowej kręgosłupa i upuścił podniesiony wcześniej element. Ból promieniował do lewej nogi i pośladka. Z powodu doznanego urazu, ubezpieczony został skierowany do lżejszych prac. Powyższe zdarzenie zostało uznane przez pracodawcę za wypadek przy pracy. W związku z narastającym bólem występującym na skutek doznanego urazu, ubezpieczony następnego dnia po wypadku, udał się do lekarza, który wystawił mu zwolnienie chorobowe od 18 czerwca 2018 roku do 8 lipca 2018 roku.

Dowód: akta organu rentowego: protokół wypadkowy nr (...) k.4-5v., oświadczenie ubezpieczonego k.6, informacje uzyskane od świadka E. C. k.7; zeznania świadka K. M. k.18v., zeznania świadka E. C. k.18v.-19, przesłuchanie ubezpieczonego k. 19

Na skutek zdarzenia z 15 czerwca 2018 roku u ubezpieczonego doszło do urazu przecięśniowego odcinka lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa, który został wywołany przyczyną zewnętrzną tj. podniesieniem ponadnormatywnego ciężaru. Przed zdarzeniem z 15 czerwca 2018 roku ubezpieczony nie miał problemów z kręgosłupem. Od dnia wypadku, ubezpieczony odczuwa bóle kręgosłupa lędźwiowego, które promieniują do kończyny dolnej lewej.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii R. H. k.30-30v.

Decyzją z 3 października 2018 roku, nr (...), organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego w wysokości 100% z ubezpieczenia wypadkowego za okres niezdolności spowodowanej zdarzeniem z 15 czerwca 2018 roku tj. od 18 czerwca 2018 roku do 8 lipca 2018 roku z tytułu zatrudnienia w Zakładzie (...) w R..

Dowód: akta organu rentowego: decyzja ZUS z 3.10.2018r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone w sprawie materiały dowodowe w postaci w/w dokumentów, opinii biegłego z zakresu ortopedii, zeznań świadków i przesłuchania ubezpieczonego, które tworzą spójny i logiczny obraz przedstawiający stan faktyczny sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Jak stanowi przepis art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje zasiłek chorobowy.

Z kolei art. 3 ust. 1 powołanej ustawy wskazuje, iż za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
- 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Z kolei zgodnie z art. 2 pkt 13 ww. ustawy „uraz” to uszkodzenie tkanek ciała lub narządów człowieka wskutek działania czynnika zewnętrznego.

Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podziela stanowisko Sądu Najwyższego zgodnie z którym, zewnętrzną przyczyną wypadku przy pracy może być każdy czynnik pochodzący spoza organizmu poszkodowanego pracownika, mogący wywołać szkodliwe skutki (wyrok SN z dnia 18 sierpnia 1999r., II UKN 87/99). O ocenie zewnętrzności można mówić wtedy, gdy wypadek pozostaje poza wolą i świadomością pracownika. Przyczyna zewnętrzna rozumiana jest jako czynnik działający z zewnątrz, tak by skutek nie był wyłącznie rezultatem zadziałania przyczyn wewnętrznych, rozumianych zawsze jako znajdujące się wewnątrz organizmu pracownika (samoistne schorzenia). Pojęciem tym nie obejmuje się cech poszkodowanego, stanowiących wewnętrzną przyczynę szkody na osobie, pochodzącą od jednostki, która wypadkiem została dotknięta, określanych jako podatność na zachorowanie lub istnienie samoistnego schorzenia (wyrok SN z dnia 23 września 1958 roku, 3 CR 1230/58).

Tutejszy Sąd podziela również stanowisko Sądu Najwyższego, w którym stwierdził, że podniesienie przez pracownika w czasie pracy znacznego ciężaru, które doprowadziło do nagłego uszkodzenia organizmu w takim stopniu, że pracownik stał się niezdolny do wykonywania dotychczasowej pracy, ma charakter wypadku przy pracy, choćby nawet pracownik przed wypadkiem był dotknięty schorzeniem samoistnym, które jednak pozwalało na wykonywanie codziennej pracy (wyrok SN z 18.08.2009 r., I PK 18/09, MoPr Nr 5/2010). Zatem, nadmierność wysiłku pracownika powinna być oceniana przy uwzględnieniu jego indywidualnych właściwości – aktualnego stanu zdrowia i sprawności organizmu (wyrok SN z 30.06.1999 r., II UKN 22/99, Nr 18/2000, poz. 696). Nadmierny wysiłek czy stres nie jest zatem pojęciem abstrakcyjnym, lecz odnosi się do indywidualnych możliwości psychicznych bądź fizycznych danego pracownika, co musi być uwzględniane przy ocenie danego zdarzenia jako wypadku przy pracy. Jeżeli więc pracownik był dotknięty np. chorobą serca i jest w starszym wieku, to znacznie mniejszy wysiłek może być już dla niego nadmierny, inaczej niż w przypadku młodego, zdrowego pracownika. Warto też wskazać, że według Sądu Najwyższego nadmierny wysiłek pracownika przy dźwiganiu ciężarów może być uznany za zewnętrzną przyczynę wypadku przy pracy, także wtedy, gdy przestrzegane były normy określone w obowiązujących przepisach. Jeżeli pracownik cierpiał już wcześniej na dolegliwości kręgosłupa, które nie uniemożliwiały mu wykonywania pracy umówionego rodzaju, to jednak przy jego indywidualnych możliwościach przetaczanie głazów było nadmiernym wysiłkiem, który doprowadził do zaistnienia wypadku przy pracy (wyrok SN z 19.06.2001r., II UKN 419/00, OSNP Nr 5/2003, poz. 136).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy zauważyć, iż niezdolność ubezpieczonego w okresie od 18 czerwca 2018 roku do 8 lipca 2018 roku spowodowana była zdarzeniem z 15 czerwca 2017 roku. Z zebranego materiału dowodowego w tym spójnych zeznań świadków i ubezpieczonego oraz opinii biegłego wynika jednoznacznie, iż ubezpieczony doznał urazu w czasie świadczenia pracy. Na skutek wypadku ubezpieczony doznał urazu przeciążeniowego kręgosłupa, który został wywołany przyczyną zewnętrzną leżącą poza jego organizmem na skutek podniesienia ponadnormatywnego ciężaru (fragment gruzu z wyburzanego komina). U ubezpieczonego nie występowało żadne schorzenie samoistne, które mogłoby być przyczyną ww. wypadku. Do zdarzenia doszło nagle podczas wykonywania przez ubezpieczonego czynności związanych ze świadczeniem pracy. Zatem, powyższe zdarzenie spełnia definicję wypadku przy pracy w rozumieniu ustawy wypadkowej.

Ustalając okoliczność zaistnienia przesłanek do przyznania zasiłku chorobowego, Sąd wziął pod uwagę powyższe ustalenia, a tym samym w pełni podzielił opinię biegłego sądowego z zakresu ortopedii R. H.. Podkreślić należy, iż żadna ze stron nie złożyła zastrzeżeń do przedmiotowej opinii.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie wskazanego przepisu oraz art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję przyznając ubezpieczonemu R. K. prawo do zasiłku chorobowego w wysokości 100% z ubezpieczenia wypadkowego za okres niezdolności do pracy spowodowanej zdarzeniem z 15 czerwca 2018 tj. od 18 czerwca 2018 roku do 8 lipca 2018 roku z tytułu zatrudnienia w Zakładzie (...) w R..